Οργάνωση της πάλης με αλλαγή ρότας ως προϋπόθεση για την νίκη του κινήματος

ΠΕΝΕΝ

Καμιά ανάπαυλα δεν προβλέπεται στην κλιμακούμενη επίθεση της κυβέρνησης ενάντια στα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. Μετά την ψήφιση του αντεργατικού – αντισυνδικαλιστικού νομοσχεδίου η κυβερνητική μηχανή δουλεύει στο φουλ με την ατζέντα αυτή την φορά να προωθεί “συνοδευτικά ” την ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης (με πρώτο βήμα την επικουρική ασφάλιση) ενώ ανοίγει μια σειρά ακόμη μέτωπα με τις ιδιωτικοποιήσεις, την επίθεση στην εκπαίδευση με σχολεία ταξικών ταχυτήτων.....

Η οικονομική κρίση και οι δεσμεύσεις τους σε Ε.Ε – ΔΝΤ επιτάσσουν με την έξοδο από την πανδημία μέτρα αύξησης του ποσοστού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, στήριξη και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου για την ανάκαμψη της κερδοφορίας του.

Επιδίωξή τους μέσα στο κατακαλόκαιρο να περάσουν τα λεγόμενα προαπαιτούμενα που αποτελούν ουρά των μεταμνημονιακών δεσμεύσεων για το λεγόμενο ταμείο ανάκαμψης που στην ουσία θα είναι ένα υπερ-μνημόνιο μεγάλης διάρκειας.

Η επόμενη μέρα που οραματίζονται πρέπει να βρει τα εργατικά δικαιώματα τσακισμένα, την αντίσταση των εργαζομένων αποδυναμωμένη, γι’ αυτό συνεχώς θωρακίζουν το αντεργατικό θεσμικό οπλοστάσιο ώστε η περιβόητη ανάπτυξη να πάρει σάρκα και οστά με την απόλυτη κυριαρχία των δυνάμεων του κεφαλαίου απέναντι στην εργατική τάξη.

Σε αυτόν τον δρόμο πορεύεται ακάθεκτα η πολιτική τους ξεκαθαρίζοντας ότι “η κυβέρνηση και οι μεταρρυθμίσεις δεν προβλέπεται ούτε φέτος να κάνουν διακοπές”!!!

Το προωθούμενο νομοσχέδιο το οποίο έχει την προέλευσή του από το φασιστικό καθεστώς

Πινοσέτ και το οποίο για προφανείς λόγους βαπτίστηκε “σουηδικό”, “επιδιώκει την βαθμιαία μετατροπή του αναδιανεμητικού σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα”.

Πρόκειται για το μεγαλύτερο ριφιφί – πλιάτσικο της επικουρικής ασφάλισης και με την υπογραφή της κυβέρνησης θα παραδοθούν στα κοράκια της ιδιωτικής ασφάλισης τα επόμενα 25 χρόνια 70 έως 80 δισ. ευρώ που θα είναι οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων!!!!

Οι εισφορές των εργαζομένων, ο κόπος και ο μόχθος μιας ζωής θα κατευθυνθούν μέσω των ασφαλιστικών εταιριών στον τζόγο των χρηματαγορών και το δημόσιο κοινωνικό – ασφαλιστικό σύστημα θα απολέσει δεκάδες δισ. ευρώ!

Οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί όπως διευκρινίστηκε δεν αφορούν μόνο αυτούς που θα μπουν στο νέο ιδιωτικό σύστημα αλλά εξίσου και τους ασφαλισμένους που θα παραμείνουν στο σημερινό ΕΤΕΑΕΠ, όπως και τους σημερινούς συνταξιούχους, αφού οι νέοι ασφαλισμένοι και συνολικά όσοι ενταχθούν στο ιδιωτικό σύστημα θα πάψουν να καταβάλουν τις εισφορές στο ΕΤΕΑΕΠ με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια νέα μαύρη τρύπα στα ήδη λεηλατημένα ασφαλιστικά ταμεία και ειδικότερα στο ΕΤΕΑΕΠ αφού θα σταματήσουν οι εισροές από τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων.

Με την “εμβληματική αυτή μεταρρύθμιση” το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δέχεται ένα πλήγμα και ανοίγει διάπλατα ο δρόμος αυτή η αντιλαϊκή πολιτική να προχωρήσει ως επόμενο βήμα με την επίθεση σε οτιδήποτε έχει απομείνει όρθιο και έχει δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα!

Μπροστά σε αυτές τις συνθήκες το αγωνιστικό σ.κ πρέπει να αντλήσει διδάγματα και να βγάλει σωστά συμπεράσματα από την γραμμή που ακολούθησε στην πρόσφατη μάχη κατά του αντεργατικού νομοσχεδίου Χατζηδάκη….

Η συνέχεια στην αναμέτρησή μας με την κυβερνητική επίθεση δεν πρέπει να οικοδομηθεί στην ίδια αποτυχημένη γραμμή ήττας…., δεν θα πρέπει να γίνει στην βάση να αναμένουμε την χρεοκοπημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ να μπει μπροστά….., να αναμένουμε που θα οδηγήσει η διαβούλευσή της με την κυβέρνηση ….., δεν θα πρέπει να ακυρώνουμε αποφάσεις μέσα σε μια νύχτα, δεν πρέπει να περιμένουμε την οργάνωση, τον σχεδιασμό της πάλης να τον κάνει η ΓΣΕΕ…..

Η συσπείρωση, η συμμετοχή, η μαζικότητα, η οργάνωση πρέπει να οικοδομηθεί στους χώρους δουλειάς με την παρέμβαση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων με ένα σαφές

προσδιορισμένο σχέδιο δράσεων και κινητοποιήσεων σε ταξική κατεύθυνση.

Όσοι προσμένουν ότι με αποφάσεις από τα πάνω και κυρίως από τις δυνάμεις του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού στην ΓΣΕΕ, θα αλλάξει το σκηνικό στους όρους της αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση και ότι η επικείμενη μάχη θα γίνει με καλύτερους όρους για τα εργατικά συμφέροντα είναι βαθειά νυχτωμένοι αφού η πρακτική αυτή αποδείχνεται επαναλαμβανόμενα αποτυχημένη.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι ο προκρινόμενος από εμάς δρόμος είναι απλός και εύκολος με την κατάσταση σήμερα στο σ.κ και την απογοήτευση που υπάρχει μέσα στους εργαζόμενους, όμως πιστεύουμε ότι σε μια τέτοια κατεύθυνση πρέπει να διαμορφωθεί η αντίσταση, η πάλη και η αντεπίθεση του σ.κ. Σε αυτήν την γραμμή μπορεί να κερδηθεί η εμπιστοσύνη, η αισιοδοξία και να εξασφαλιστεί η μαζικότητα εκείνη που με την σειρά της μπορεί να ταρακουνήσει και άλλες δυνάμεις μέσα στα συνδικάτα και να αποτελέσει το εφαλτήριο για την αναγέννηση – ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του κινήματος στην κατεύθυνση σύγκρουσης και ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής κυβέρνησης – κεφαλαίου – Ε.Ε.

Η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ